

KDO VÍ, JAK BLÍZKO MĚ SKONÁNÍ 765

TEXT: EMILIA JULIANA VON SCHWARZBURG-RUDOLFSTADT † 1706

HUDBA: JOHANN GOTTFRIED SCHICHT 1819 • PŘEKLAD: M. D. JESENSKÝ

Kdo ví, jak blí - zko mé sko - ná - ní?
Ži - vo - ta mé - ho bez na - dá - ní

Smrt jde a čas o - dstu - pu - je.
ko - nec se vždy při - bli - žu - je.

Pro Kri - sta smrt a krev je - ho
do - přež sko - ná - ní šťa - stné - ho.

2. Před večerem se může díti / jinak, nežli bylo z rána; / pokud musím v tom světě býti, / duše je bázni poddána. / Pro Krista smrt a krev jeho / dopřej skonání šťastného.
3. Nauč mne na smrt bez přestání, / můj Bože, pamatovati / a k ní skrze pravé pokání / v ctnostech se připravovati. / Pro Krista smrt a krev jeho / dopřej skonání šťastného.
4. Dej, bych časně dům svůj spořádal, / k tomu měl vůli hotovou / a vždy tvé vůli se poddával: / Pane, jak chceš, tak čiň se mnou. / Pro Krista smrt a krev jeho / dopřej skonání šťastného.
5. Bože, jen mne očist vinného / pro zásluhu svého Syna, / jenž mne činí spravedlivého / před očima Hospodina. / Pro Krista smrt a krev jeho / dopřej skonání šťastného.